

LỜI NGUYỆN NHẬP LỄ

Lạy Thiên Chúa toàn năng hằng hữu, Chúa đã muốn cho Đấng cứu chuộc loài người phải sống kiếp phàm nhân và chịu khổ hình thập giá để nêu gương khiêm nhường cho thiên hạ noi theo. Xin cho chúng con biết đón nhận bài học Người để lại trong cuộc thương khó, và được thông phần vinh quang phục sinh với Người. Người là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần đến muôn thuở muôn đời..

LỜI NGUYỆN TIẾN LỄ

Lạy Thiên Chúa toàn năng, cúi xin Chúa nhớ lại cuộc khổ hình của Đức Ki-tô và cho chúng con được làm hoà cùng Chúa. Thật chúng con chẳng làm gì nên công trạng, nhưng chúng con tin sẽ được Chúa mở lượng khoan hồng tha thứ, nhờ hiến lễ độc nhất vô song của Người. Người hằng sống và hiển trị muôn đời.

LỜI TIÊN TỤNG CHÚA NHẬT LỄ LÁ

X: Chúa ở cùng anh chị em.

Đ: Và ở cùng Cha.

X: Hãy nâng tâm hồn lên.

Đ: Chúng con đang hướng về Chúa.

X: Hãy tạ ơn Chúa là Thiên Chúa chúng ta.

Đ: Thật là chính đáng.

Lạy Chúa là Cha chí thánh là Thiên Chúa toàn năng hằng hữu, chúng con tạ ơn Chúa mọi nơi mọi lúc, thật là chính đáng, phải đạo và sinh ơn cứu độ cho chúng con, nhờ Đức Ki-tô, Chúa chúng con. Người là Đấng vô tội, đã cam chịu khổ hình thay cho những người tội lỗi, và bằng lòng chịu kết án bất công thay cho kẻ gian tà. Người đã chết để tẩy trừ tội lỗi, và đã sống lại để thánh hoá chúng con. Vì thế, cùng với toàn thể Thiên thần và các thánh, chúng con ca ngợi Chúa, và vui mừng phấn khởi tung hô rằng:

LỜI NGUYỆN HIỆP LỄ

Lạy Chúa, tại bàn tiệc Thánh Thể, Chúa cho chúng con được tha thứ tội lỗi. Nhờ Con Một Chúa chịu khổ hình thập giá, Chúa làm cho chúng con tin tưởng vững vàng sẽ được ơn cứu độ, thì nhờ mầu nhiệm Người đã phục sinh, xin cho chúng con đạt tới quê trời như lòng hằng mong ước. Người hằng sống và hiển trị muôn đời...

BÀI ĐỌC I (Is 50, 4-7)

Bài trích sách Tiên tri Isaia.

ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng đã cho tôi nói năng như một người môn đệ, để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rã rời kiệt sức. Sáng sảng, Người đánh thức, Người đánh thức tôi, để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ. ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng đã mở tai tôi, còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui. Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn, gờ má cho người ta giạt râu. Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ. Có ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng phù trợ tôi, vì thế, tôi đã không hổ thẹn, vì thế, tôi trở mặt ra như đá. Tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng. Đó là lời Chúa

ĐÁP CA (Tv 22, 8+9. 17+18a. 19+20)

Đáp: Ôi Thiên Chúa! Ôi Thiên Chúa! sao Chúa đã bỏ con?

1. Bao người thấy con đều mỉa mai con, họ bấu môi, họ lắc đầu: "Hắn tin cậy Chúa, xin Ngài cứu hắn, xin Ngài giải gỡ hắn, nếu Ngài yêu thương".
2. Đứng quanh con là đàn ưng khuyển, một lũ côn đồ bao bọc lấy con. Chân tay con chúng đều chọc thủng, con có thể đếm được mọi đốt xương con.
3. Phần chúng thì nhìn xem con và vui vẻ, đem y phục của con chia sẻ với nhau, còn tấm áo dài, thì chúng rút thăm... Phần Ngài, lạy Chúa, xin chớ đứng xa con, ôi Đấng phù trợ con, xin kíp ra tay nâng đỡ.

BÀI ĐỌC II (Pl 2,6-11)

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Philippê.

Đức Giê-su Ki-tô vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân, sống như người trần thế. Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự. Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người và tặng ban danh hiệu trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu. Như vậy, khi vừa nghe danh thánh Giê-su, cả trên trời dưới đất và trong nơi âm phủ, muôn vật phải bái quỳ; và để tôn vinh Thiên Chúa Cha, mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng: "Đức Giê-su Ki-tô là Chúa." Đó là lời Chúa

Bài Thương Khó Đức Giê-su Kito theo Thánh Luca (Luca 23.1-49)

(C: Người đọc Chung, Thánh Sử; S: Người đối thoại khác; CS: Cộng đoàn. †: Chủ tế)

- C. Khi ấy, toàn thể cử tọa đứng lên, điệu Đức Giê-su đến ông Phi-la-tô; Họ bắt đầu tố cáo Người rằng:
- S. "Chúng tôi đã phát giác ra tên này sách động dân tộc chúng tôi, và ngăn cản dân chúng nộp thuế cho hoàng đế Xê-da, lại còn xưng mình là Mê-si-a, là Vua nữa."
- C. Ông Phi-la-tô hỏi Người:
- A. "Ông là Vua dân Do-thái sao?"
- C. Người trả lời:
- † "Chính ngài nói đó."
- C. Ông Phi-la-tô nói với các thượng tế và đám đông:
- A. "Ta xét thấy người này không có tội gì."
- C. Nhưng họ cứ khẳng khẳng nói:
- S. "Hắn đã xúi dân nổi loạn, đi giảng dạy khắp vùng Giu-đê, bắt đầu từ Ga-li-lê cho đến đây."
- C. Nghe nói thế, ông Phi-la-tô liền hỏi xem đương sự có phải là người Ga-li-lê không. Và khi biết Người thuộc thẩm quyền vua Hê-rô-đê, ông liền cho áp giải Người đến với nhà vua lúc ấy cũng đang có mặt tại Giê-ru-sa-lem. Vua Hê-rô-đê thấy Đức Giê-su thì mừng rỡ lắm, vì từ lâu vua muốn được gặp Người bởi đã từng nghe nói về Người. Và lại, vua cũng mong được xem Người làm một hai phép lạ. Nhà vua hỏi Người nhiều điều, nhưng Người không trả lời gì cả. Các thượng tế và kinh sư đứng đó, tố cáo Người dữ dội. Vua Hê-rô-đê cũng như thị vệ đều khinh dể Người ra mặt nên khoác cho Người một chiếc áo rực rỡ mà chế giễu, rồi cho giải Người lại cho ông Phi-la-tô. Ngày hôm ấy, vua Hê-rô-đê và tổng trấn Phi-la-tô bắt đầu thân thiện với nhau, chứ trước kia hai bên vẫn hiềm thù. Bấy giờ ông Phi-la-tô triệu tập các thượng tế, thủ lãnh và dân chúng lại mà nói:

A. "Các ngươi nộp người này cho ta, vì cho là tay kích động dân, nhưng ta đã hỏi cung ngay trước mặt các ngươi, mà không thấy người này có tội gì, như các ngươi tố cáo. Cả vua Hê-rô-đê cũng vậy, bởi lẽ nhà vua đã cho giải ông ấy lại cho chúng ta. Và các ngươi thấy đó, ông ấy chẳng can tội gì đáng chết cả. Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra." Vào mỗi dịp lễ lớn, ông Phi-la-tô phải phóng thích cho họ một người tù.

C. Nhưng tất cả mọi người đều la ó:

S. "Giết nó đi, thả Ba-ra-ba cho chúng tôi!"

C. Tên này đã bị tổng ngục vì một vụ bạo động đã xảy ra trong thành, và vì tội giết người. Ông Phi-la-tô muốn thả Đức Giê-su, nên lại lên tiếng một lần nữa. Nhưng họ cứ một mực la lớn:

S. "Đóng đinh! Đóng đinh nó vào thập giá!"

C. Lần thứ ba, ông Phi-la-tô nói với họ:

A. "Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác? Ta xét thấy ông ấy không có tội gì đáng chết. Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra."

C. Nhưng họ cứ la to hơn, nhất định đòi phải đóng đinh Người. Và tiếng la càng thêm dữ dội.

Ông Phi-la-tô quyết định chấp thuận điều họ yêu cầu. Ông phóng thích người tù họ xin thả, tức là tên bị tổng ngục vì tội bạo động và giết người. Còn Đức Giê-su thì ông trao nộp theo ý họ muốn. Khi điều Đức Giê-su đi, họ bắt một người từ miền quê lên, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê, đặt thập giá lên vai cho ông vác theo sau Đức Giê-su. Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa đâm ngực vừa than khóc Người. Đức Giê-su quay lại phía các bà mà nói:

†. "Hỡi chị em thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình và cho con cháu. Vì này đây sẽ tới những ngày người ta phải nói: "Phúc thay đàn bà hiếm hoi, người không sinh không đẻ, kẻ không cho bú mớm!". Bấy giờ người ta sẽ bắt đầu nói với núi non: "Đổ xuống chúng tôi đi!", và với gò nong: "Phủ lấp chúng tôi đi! Vì cây xanh tươi mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao?"

C. Có hai tên gian phi cũng bị điệu đi hành quyết cùng với Người. Khi đến nơi gọi là "Đồi Sọ", họ đóng đinh Người vào thập giá, cùng lúc với hai tên gian phi, một tên bên phải, một tên bên trái.

Bấy giờ Đức Giê-su cầu nguyện rằng:

†. "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm."

C. Rồi họ lấy áo của Người chia ra mà bắt thăm. Dân chúng đứng nhìn, còn các thủ lãnh thì buông lời cười nhạo:

A. "Hắn đã cứu người khác, thì cứu lấy mình đi, nếu thật hắn là Đấng Ki-tô của Thiên Chúa, là người được tuyển chọn!"

C. Lính tráng cũng chế giễu Người. Chúng lại gần, đưa giấm cho Người uống và nói:

A. "Nếu ông là vua dân Do-thái thì cứu lấy mình đi!"

C. Phía trên đầu Người, có bản án viết: "Đây là vua người Do-thái." Một trong hai tên gian phi bị treo trên thập giá cũng nhục mạ Người:

A. "Ông không phải là Đấng Ki-tô sao? Hãy tự cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với!"

C. Nhưng tên kia mắng nó:

A. "Mày đang chịu chung một hình phạt, vậy mà cả Thiên Chúa, mày cũng không biết sợ! Chúng ta chịu như thế này là đích đáng, vì xứng với việc đã làm. Chứ ông này đâu có làm điều gì trái!"

C. Rồi anh ta thưa với Đức Giê-su:

A. "Ông Giê-su ơi, khi ông vào Nước của ông, xin nhớ đến tôi!"

C. Và Người nói với anh ta:

†. "Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng."

C. Bấy giờ đã gần tới giờ thứ sáu, thế mà bóng tối bao phủ khắp mặt đất, mãi đến giờ thứ chín. Mặt trời ngưng chiếu sáng. Bức màn trong Đền Thờ bị xé ngay chính giữa. Đức Giê-su kêu lớn tiếng:

†. Lạy Cha, con xin phó thác hồn con trong tay Cha.

C. Nói xong, Người tắt thở.

(cúi đầu và im lặng cầu nguyện trong giây lát)

Thấy sự việc xảy ra như thế, viên đại đội trưởng cất tiếng tôn vinh Thiên Chúa rằng:

A. "Người này đích thực là người công chính!"

C. Toàn thể dân chúng đã kéo đến xem cảnh tượng ấy, khi thấy sự việc đã xảy ra, đều đâm ngực trở về. Đứng đằng xa, có tất cả những người quen biết Đức Giê-su cũng như những phụ nữ đã theo Người từ Ga-li-lê; các bà đã chứng kiến những việc ấy.

Dẫn vào Thánh Lễ:

Phụng vụ Chúa Nhật Lễ Lá hôm nay, Hội Thánh tưởng niệm Chúa Kitô vào thành Giêrusalem để hoàn tất màu nhiệm vượt qua của Người. Tiếp đó, Phụng vụ mời gọi chúng ta theo Đức Giêsu trên đường Thập giá, cắm rễ sâu đời mình vào Thánh Giá Chúa với niềm xác tín chúng ta cùng chết với Chúa và sẽ được cùng Ngài Sống lại trong vinh quang.

I. NGHI THỨC TƯỞNG NIỆM CHÚA VÀO GIÊ-RU-SA-LEM

A. LM đọc lời nguyện...

Lạy Thiên Chúa toàn năng hằng hữu, xin thánh hiến những cành lá này, để chúng con cảm mà hoan nghênh Đức Giêsu là Vua chúng con. Xin ban cho mọi người chúng con đây là tín hữu Chúa được theo Người vào thành thánh Giê-ru-sa-lem vĩnh cửu. Người hằng sống và hiển trị muôn đời.

B. Linh mục thỉnh lạy rải nước thánh trên lá. phát lá:

Công bố Tin Mừng (Luca 19:28-40)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca

Khi ấy, Đức Giê-su đi đầu, tiến lên Giê-ru-sa-lem. Khi đến gần làng Bết-pha-ghe và làng Bê-ta-ni-a, bên triền núi gọi là núi Ô-liu, Người sai hai môn đệ và bảo: "Các anh đi vào làng trước mặt kia. Khi vào sẽ thấy một con lừa con chưa ai cưỡi bao giờ, đang cột sẵn đó. Các anh cởi dây ra và dắt nó đi. Nếu có ai hỏi: 'Tại sao các anh cởi lừa người ta ra', thì cứ nói: 'Chúa có việc cần dùng!' Hai người được sai liền ra đi và thấy y như Người đã nói. Các ông đang cởi dây lừa, thì những người chủ nói với các ông: "Tại sao các anh lại cởi lừa người ta ra?" Hai ông đáp: "Chúa có việc cần dùng."

Các ông dắt lừa về cho Đức Giê-su, rồi lấy áo choàng của mình phủ trên lưng lừa, và giúp Người cỡi lên. Người đi tới đâu, dân chúng cũng lấy áo choàng trải xuống mặt đường. Khi Người đến gần chỗ dốc xuống núi Ô-liu, tất cả đoàn môn đệ vui mừng bắt đầu lớn tiếng ca tụng Thiên Chúa, vì các phép lạ họ đã được thấy. Họ hô lên: Chúc tụng Đức Vua, Đấng ngự đến nhân danh Chúa! Bình an trên cõi trời cao, vinh quang trên các tầng trời! Trong đám đông, có vài người thuộc nhóm Pha-ri-sêu nói với Đức Giê-su:

"Thưa Thầy, Thầy trách môn đệ Thầy đi chứ!" Người đáp:

"Tôi bảo các ông: họ mà làm thinh, thì sỏi đá cũng sẽ kêu lên!"